

[Korsgaard.]

det kun Talemaader og intet som helst andet.

Jeg skal derefter vende mig mere til Forslagene, men først i nogen Grad til de Udtalelser, den højtærede Finansminister har fremsat. Jeg vil da først udtale min ærbødige Tak til de tre Regeringspartier for, at de dog vilde give Oppositionen saa megen Tid, at man overhovedet kunde faa læst, hvad Finansministeren har sagt. Man tør vel ikke vente en saa stor Hensynsfuldhed i Fremtiden, saa jeg vil i den givne Situation altsaa gerne have Lov til med største Ærbødighed at takke. Jeg skal nu vende mig til en Del af disse Udtalelser, som virkelig ikke er uden Interesse — jeg tager den højtærede Finansminister som Alvorsmand, jeg har i hvert Fald saa svært ved at tage ham som en spøgefuld Mand — og vil da gerne fordybe mig en Smule i, hvad egentlig den højtærede Finansminister mener med, at der skulde være mindste Sandsynlighed for, at den Merudgift paa 21½ Mill. Kr., saa vidt jeg ved, som haves paa Finansloven, skulde forsvinde ved den Udvikling, som Pengevæsenet er i rundt omkring i Verden og da specielt i Amerika.

I den Forbindelse vil jeg ogsaa rette en lille Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Krag. Han udtalte som sin Mening, at vi kunde jo kun være glade for, om dette Lyssyn viste sig at være rigtigt. (Krag: Hvis vi ser blot finansielt, det fjøede jeg till!). Ja, det hørte jeg altsaa ikke, det maa jeg beklage. Saa bliver jo Spørgsmaalet, hvad er da det vigtigste, for hvis vi tager et Forbehold, og Forbeholdet er vigtigere end det andet, saa er det jo meningsløst med Glæden, og for det ærede Medlem Hr. Krag og hans Parti, som jo har solgt det hele for at faa en lav Krone, lav i Forhold til andre Landes Valuta, maa dog vel Hovedsagen være, at dette Forhold opretholdes. Naar saa ikke desto mindre det ærede Medlem Hr. Krag siger, hvad han har sagt, saa er det blottet for al Mening, det er den reneste Uforstand. For i samme Øjeblik de 20 Millioner spares, er hele Fundamentet for det Forlig, som det ærede Venstreparti har tilkøbt sig for Kronens Nedsættelse, væk. Men jeg kan altsaa forstaa, at af det ærede Medlem Hr. Krag kan man vente sig Udtalelser af mange forskellige Slags.

Men altsaa, den højtærede Finansminister stiller i Udsigt, til en vis Grad i hvert Fald, at der skulde være nogen Sandsynlighed for, at man kan faa en væsentlig Besparelse paa dette Omraade. Hvorpaa

bygger Finansministeren den Antagelse? Og i Særdeleshed, hvorpaa bygger han den Antagelse, at det skulde kunne dreje sig om noget i Retning af 20 Mill. Kr.? Det faktiske er jo, at den danske Krone nu er ca. 10 pCt. under Shilling, medens Normalkursen var rundt regnet 10 pCt. over Shilling, og denne Tilstand er faktisk tilvejebragt ved Lovgivningsmagtens Indgreb. Og her vil jeg gerne spørge en eller anden af dem, der kender til det, om det da ikke er en Aftale — det kunde man da læse efter det store Forligs Indgaaelse, at det var Meningen, at Kronen skulde holdes nogenlunde fast i en Kurs, hvorefter der skal betaales 22 ½ Kr. pr. Pund Sterling —, om det ikke er Meningen, at dette Forhold skal opretholdes, eller er det Standpunkt forladt, skal vi igen ud at svømme paa dette Omraade, eller hvad? Jeg maa altsaa indtil videre gaa ud fra, at der ikke om dette Punkt findes en hemmelig Aftale, hvorefter det Forhold igen skal forandres. Men hvis en saadan Aftale ikke foreligger, er det helt hen i Vind og Vejr at tale om, at vi skulde kunne komme hen imod en Besparelse paa 20 Mill. Kr. paa det paa-gældende Omraade.

Men hertil kommer yderligere et andet Moment. Der er gennem Finansudvalget spurgt — saa vidt jeg ved, er det ikke besvaret, det er jo efterhaanden svært at faa Svar fra det høje Ministerium — om, hvorledes det forholder sig med de amerikanske Laan i Henseende til Dollarens Forbindelse med Guldet. Jeg har fra bankmæssig Side faaet oplyst, at i hvert Fald det sidste Laan er optaget i rent Guld, uden Hensyn til, om Dollaren har Forbindelse med Guldet eller ikke. Jeg vil altsaa gerne have Lov til at spørge, om det ikke er rigtigt, og hvis det er rigtigt, hvilken Sandsynlighed mener den højtærede Finansminister da, der er for, at vi, det lille Land, som vi nu en Gang er, skulde kunne forandre en saadan Bestemmelse? Tværtimod vil jeg mene, at hvis denne Bestemmelse findes, saa foreligger den Mulighed for en stor Besparelse, hvorom der her er Tale, slet ikke. Jeg vil altsaa indtil videre gaa ud fra, at denne Mulighed for en meget stor Besparelse i Virkeligheden slet ikke findes.

Uden at det egentlig har nogen Forbindelse med Balancen, vil jeg derefter gerne gøre nogle Bemærkninger til et andet Punkt af Finansministerens Udtalelser — det findes paa Sp. 5713 nederst.

Først siger han, at Driftsbudgettet maa ses for sig og maa ikke blandes sam-